

(не веднага презъ 1207 год.!) е избѣгалъ още по-далече, именно при руситѣ (περὶ τὰ τῶν Ῥώσων), гдѣ престоялъ доста време (χρόνον ἐφ' ἵκανον) — до 1217-18 г.²⁸⁾.

III. Едно отъ важните събития следъ Клокотнишката битка (9 мартъ 1230 г.) е посещението на Иванъ Асѣнъ II на Св. Гора. Докато другите извори²⁹⁾ говорятъ общо за завоеванието на българския владѣтель въ тази областъ, патриархъ Евтимий Търновски съобщава въ житието на св. Петка³⁰⁾:

врѣмѧ вѣгшполѣчно обѣкъти нѣч'стииъ держаніе, храбрнѣ вѣскъчи и всѣ Македонское обѣжъши одержаніе, и єще и Сѣръ, тако и съ всѣмъ йѡшнекъ паче истина и ѡцѣни, Сѣръ гѡрѹш, къ симже и славни Свѧтии съ всѣмъ Фетталеи...

По-нататъкъ патриархъ Евтимий добавя, че въ завладѣнитъ земи българскиятъ царь **митрополитъ и єпископъ свѣтѣли и вѣгшъстивъ постѣви, гако свѣтѣли єгъ христови въ славни Лавръ Стѣж гѡрѹ и Шрѣтатъ ѿкоуенши свѣдѣтелствъ лициемъ . . .**³¹⁾ Изказано е предположение³²⁾, че Иванъ Асѣнъ II посетилъ светогорските монастири, за да намѣри духовници за новоприсъединените земи. При посещението си българскиятъ владѣтель направилъ дарения на всички отъ светогорските обители. Така, презъ това пѫтуване е била издадена дарствената грамота за Ватопедския монастиръ Св. Богородица³³⁾.

²⁸⁾ Щомъ се приеме, че Иванъ Асѣнъ наистина е бѣгълъ при куманитѣ, тогава ставатъ съвсемъ неприемливи разсѫжденията на проф. Златарски, п. с., сс. 98 сл., 106, 259 сл., 298, който говори за съществуванието у настъ на нѣкаква „куманска антидинастическа партия“, която се била проявила при убийството на първите трима Асѣневци.

²⁹⁾ Ср. G. A. *Topographia*, p. 42, 23 sqq.

³⁰⁾ Вж. текста у Йорд. Ивановъ, Български старини изъ Македония (София 1931), с. 432; ср. също Е. Калипнаки, *Werke des Patriarchen von Bulgarien Euthymius (1375—1393)* (Wien 1901), pp. 69—70.

³¹⁾ Ивановъ, п. с., с. 432; Калипнаки, ib., p. 70; Български прегледъ, II. I. 1933, с. 79 бел. 1, споредъ ръкописъ отъ 1425 год.

³²⁾ Златарски, п. с., с. 347 сл.

³³⁾ Вж. М. Ласкарисъ, Ватопедската грамота на царь Иванъ Асѣнъ II (София 1930); текстът е преиздаденъ отъ Й. Ивановъ, п. с., сс. 576/7. Проф. прот. Ив. Гошевъ, Новооткритата Ватопедска грамота на царь Иванъ Асенъ II (= Български прегледъ, II. I. 1933, сс. 65—90) опита да докаже, че грамота е била издадена не на Ватопедския монастиръ въ Св. Гора Атонска, а на „Търновския светогорски монастиръ“; вж. възраженията на проф. Златарски, п. с., с. 348 бел. 1.